

UNIWERSYTET MEDYCZNY W LUBLINIE
Wydział Nauk o Zdrowiu
Zakład Dietetyki Klinicznej
Kierownik: Dr hab. Michał Skrzypek
20-093 Lublin, ul. W. Chodźki 1, pok. 161, 162
tel. sekret. (0-81) 448 69 00 e-mail: dietetyka@umlub.pl

Dr hab. n. hum., dr n. med. Michał Skrzypek
kierownik Zakładu Dietetyki Klinicznej
Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Lublin, 16 czerwca 2021 r.

RECENZJA DOROBKU DOKTOR N. MED. ANNY JEZNACH-STEINHAGEN W POSTĘPOWANIU HABILITACYJNYM

PODSTAWA PRAWNA – KWESTIE FORMALNE

Recenzja została przygotowana w związku z postępowaniem habilitacyjnym dr **ANNY JEZNACH-STEINHAGEN**, prowadzonym w dyscyplinie nauk o zdrowiu w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym (WUM), w odpowiedzi na pismo prof. dr hab. Bolesława Samolińskiego, Przewodniczącego Rady Dyscypliny Nauk o Zdrowiu WUM z dnia 10 maja 2021, r., w którym piszący te słowa został powiadomiony o powierzeniu funkcji recenzenta w w/w postępowaniu. Powołanie komisji habilitacyjnej nastąpiło w dniu 27 kwietnia 2021 roku (Uchwała nr 64/2021 Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu WUM z dnia 27.04.2021 r.). Podstawą sporządzenia recenzji są zasady wyszczególnione w Ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 roku, rozdział 3, art. 219 (Dz. U. z 2018 roku, poz. 1668). Recenzja składa się z 7 ponumerowanych stron.

SYLWETKA HABILITANTKI

ANNA JEZNACH-STEINHAGEN jest lekarzem, posiada stopień naukowy doktora nauk medycznych w dyscyplinie medycyna, specjalność nefrologia (2009 r.) uzyskany na Wydziale Nauk o Zdrowiu WUM pod kierunkiem prof. dr hab. Roberta Słotwińskiego (rozprawa doktorska pt. „Stan odżywienia, stężenie interleukiny 6 a powikłania u pacjentów ze schyłkową niewydolnością nerek leczonych hemodializami”). Uzyskała specjalizacje lekarskie z zakresu: choroby wewnętrzne (2011) oraz diabetologia (2014). W roku 2001 ukończyła dodatkowo studia licencjackie w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie na Wydziale Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji, gdzie uzyskała tytuł zawodowy inżyniera żywienia człowieka. Podejmuje stały wysiłek nakierowany na podnoszenie kompetencji

zawodowych, zarówno w dziedzinie żywienia człowieka, jak i medycyny klinicznej, m.in. uzyskała certyfikację Polskiego Towarzystwa Badań nad Otyłością w zakresie leczenia choroby otyłościowej (lekarz akredytowany), szkoliła się w zakresie psychologii jedzenia, znaczenia kompetencji behawioralnych w medycynie etc.

Pracuje w WUM, początkowo w Zakładzie Żywienia Człowieka, a następnie (od roku 2017 i nadal) w Zakładzie Dietetyki Klinicznej, obecnie na stanowisku adiunkta.

W nuncie lekarskiej pracy klinicznej jest obecnie zatrudniona w Szpitalu Klinicznym im. Ks. Anny Mazowieckiej w Warszawie, gdzie pełni funkcję konsultanta w zakresie interny, a także prowadzi praktykę ambulatoryjną w zakresie diabetologii. Pracuje także w Instytucie Matki i Dziecka w poradni diabetologicznej dla młodych dorosłych i ciężarnych.

Jest członkiem Sekcji Dietetyki Medycznej Polskiego Towarzystwa Żywienia Pozajelitowego, Dojelitowego i Metabolizmu, a także Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego.

P. dr n. med. Anna Jeznach-Steinhagen dysponuje rzetelnym przygotowaniem zawodowym, łączącym kompetencje medyczne i żywieniowe, umożliwiającym twórcze podejmowanie zagadnień badawczych z zakresu stanu odżywienia, żywienia człowieka i żywienia klinicznego, a zarazem pozostaje aktywnym zawodowo lekarzem i posiadane kompetencje wykorzystuje w leczeniu.

OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO, O KTÓRYM MOWA W USTAWIE PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM I NAUCE Z DNIA 20 LIPCA 2018 ROKU, ROZDZIAŁ 3, ART. 219, BĘDĄCEGO PODSTAWĄ UBIEGANIA SIĘ O STOPIEŃ DOKTORA HABILITOWANEGO

Jako osiągnięcie naukowe, będące podstawą ubiegania się o stopień dr hab. habilitantka przedstawia cykl 7 publikacji, w którego skład wchodzi 4 opublikowane w czasopismach posiadających Impact Factor o łącznej wartości IF 8,756, a także 3 artykuły opublikowane w czasopismach nieposiadających współczynnika wpływu (sumaryczna punktacja całości osiągnięcia MNiSW 174 pkt).

Artykuły składające się na osiągnięcie naukowe są pracami wieloautorskimi (od 3 do 5 współautorów). W 5 artykułach habilitantka jest pierwszym autorem, w jednym – drugim współautorem, a w jednym – trzecim współautorem. Prace przedstawione jako osiągnięcie naukowe i będące przedmiotem oceny ukazały się w latach 2007-2020 m.in. na łamach prestiżowych czasopism zagranicznych anglojęzycznych (Journal of Human Nutrition and Dietetics), a także uznanych czasopism anglojęzycznych wydawanych w kraju (Roczniki PZH).

Jak chodzi o procentowy wkład habilitantki w powstanie artykułów składających się na osiągnięcie naukowe, to dla artykułów posiadających współczynnik wpływu rzecz przedstawia się następująco: pozycja opublikowana w Adv Exp Med. Biol z roku 2020 nr 1279 IF 2,45 – wkład habilitantki wynosi 90%, pozycja opublikowana w J Element IF 0.71 – także 90%, ale z kolei dwie inne prace mające współczynnik wpływu (Adv Exp Med. Biol z roku 2020 nr 1251 IF 2,45 i J Hum Nutr Diet IF 3,146) – wkład habilitantki w ich powstanie oceniono już tylko na, odpowiednio, 20% i 30%. Niski wkład habilitantki w powstanie dwóch artykułów wskazanych jako część osiągnięcia naukowego, wnoszących istotny wkład do jego sumarycznej, bibliometrycznej wartości, stanowi czynnik rzutujący negatywnie na wartość osiągnięcia, jednak mankament ten w pełni równoważy merytoryczna zawartość i potencjał aplikacyjny ocenianej całej dysertacji. Prace składające się na osiągnięcie naukowe, niemające

współczynnika wpływu, powstały z wysokim wkładem habilitantki, ocenionym na 90, 80 i 90%.

Baza publikacji naukowych ORCID pod przypisanym habilitantce numerem id. 0000-0002-5980-7496 ujmuje 19 pozycji. Szkoda, że habilitantka nie dokonała aktualizacji wykazu publikacji w bazie ORCID, gdyż pozwoliłoby to prezentować przy użyciu tego powszechnie wykorzystywanego narzędzia pełniejszy obraz dokonań badawczych habilitantki (baza ORCID nie zawiera informacji na temat 4 artykułów wskazywanych jako elementy osiągnięcia naukowego).

Odnotowuję, że adres bibliograficzny jednego z artykułów składających się na osiągnięcie naukowe został w autoreferacie podany błędnie (pozycja 7, jest rok wyd. 2019, winno być: 2018).

Zawartość merytoryczną osiągnięcia naukowego zapowiada jego tytuł w brzmieniu: „Wpływ stanu odżywienia pacjentów na przebieg choroby i występowanie powikłań”. Habilitantka podejmuje ważki klinicznie temat, wymagający nadal nagłośnienia i edukacji zarówno wśród personelu medycznego, jak i wśród pacjentów, dotyczący roli stanu odżywienia jako czynnika rokowniczego, rzutującego na skuteczność leczenia medycznego.

Kwestię tę habilitantka podjęła w odniesieniu do chorych hemodializowanych w pracy przeglądowej (pozycja 1 spośród 7 prac składających się na dysertację habilitacyjną Jeznach-Steinhagen A, Słotwiński R, Szczygiel B. *Malnutrition, inflammation, atherosclerosis in hemodialysis patients. Roczn. Panstw. Zakł. Hig.* 2007;58(1):83-8. PMID: 17711095.), gdzie dyskutowała mechanizmy patofizjologiczne objaśniające związek hemodializ z rozwojem niedożywienia, zwracając uwagę na rolę stanu zapalnego. Artykuł jest wartościowym omówieniem zespołu MIA (*malnutrition, inflammation, atherosclerosis*) u chorych dializowanych, jego etiologii, patofizjologii, kliniki oraz znaczenia rokowniczego.

Praca 2 w cyklu 7 prac składających się na dysertację hab. (Jeznach-Steinhagen A, Ostrowska J, Czerwonogrodzka-Senczyna A. *Evaluation of conducting a screening assessment of nutritional status of hospitalized patients. Presentation of main goals and objectives of the global health project "NutritionDay". Przegl. Epidemiol.* 2016;70(1):71-5, 147-50. English, Polish. PMID: 27344478.) jest oparta o badania empiryczne, mające na celu ocenę częstości wypełniania kwestionariusza do oceny stanu odżywienia na wybranych oddziałach jednego ze stołecznych szpitali klinicznych. Przeanalizowano ponad 26 tysięcy historii chorób i stwierdzono niską częstość wypełniania kwestionariusza NRS 2002.

Praca 3/7 (Jeznach-Steinhagen A, Okręglicka K, Nitsch-Osuch A, Czerwonogrodzka-Senczyna A, Barnaś M. *Nutritional Status and Dietary Patterns in Adults with Severe Obstructive Sleep Apnea. Adv Exp Med Biol.* 2020;1279:71-79. doi: 10.1007/5584_2020_507. PMID: 32166637.) dotyczy zagadnień obturacyjnego bezdechu sennego (OBS). Jest to praca empiryczna, mająca na celu ocenę stanu odżywienia chorych leczonych w poradni bezdechu sennego, a także jakości ich diety, zwracając uwagę, że nieprawidłowe żywienie, będąc jednym z czynników etiologicznych otyłości, wiąże się także z ryzykiem wystąpienia OBS. Warto zwrócić uwagę na spostrzeżenia autorów, że OBS nie tylko wynika z błędów żywieniowych, ale także może je wyzwać. Praca wskazuje czynniki predykcyjne, dotyczące stanu odżywienia, pozwalające przewidywać ryzyko OBS.

Praca 4/7 (Rymarz A, Zajbt M, Jeznach-Steinhagen A, Woźniak-Kosek A, Niemczyk S. *Body Composition and Biochemical Markers of Nutrition in Non-dialysis-Dependent Chronic Kidney Disease Patients. Adv Exp Med Biol.* 2020;1251:81-89. doi: 10.1007/5584_2019_444. PMID: 31745729.) nastawiona była na analizę składu ciała

metodą BIA u chorych z przewlekłą chorobą nerek w stadiach 3b do 5 leczonych zachowawczo cechujących się eGFR średnio 23,2. Analiza pozwoliła na ocenę rozpowszechnienia sarkopenii w tej grupie i jej skorelowanie ze wskaźnikami stanu odżywienia, w tym stężeniem prealbuminy w surowicy i wynikiem badania hand-grip. Ustalono w badaniach, że etap przeddializacyjny przewlekłej choroby nerek cechuje się częstszym występowaniem otyłości niż w populacji ogólnej.

Praca 5/7 (Jeznach-Steinhagen A. et al. *Prealbumina w ocenie powikłań u chorych ze schyłkową niewydolnością nerek leczonych hemodializami. Diagn Laborat* 2013; 49(2): 107-111) dotyczy możliwości zastosowania oznaczeń stężenia prealbuminy w surowicy krwi jako czynnika prognostycznego u chorych hemodializowanych (HD). W grupie 53 chorych leczonych HD wyłoniono dwie podgrupy (prawidłowy stan odżywienia vs. niedożywienie). W grupie z niedożywieniem stwierdzono istotną odwrotną zależność pomiędzy stężeniem prealbuminy w surowicy a ryzykiem zgonu.

Praca 6/7 (Jeznach-Steinhagen A., Ostrowska J., Boniecka I., Czerwonogrodzka-Senczyńska A. 2019. *Nutritional status, IL-6 serum concentration and prediction of cardiovascular complications in haemodialysed patients with end-stage chronic renal disease. J. Elem.*, 24(3): 977 - 986. DOI: 10.5601/jelem.2019.24.1.1691) poświęcona została opisaniu wyników analizy follow-up 53 dializowanych chorych, u których w okresie 6 miesięcznej obserwacji trzykrotnie oceniono antropometryczne wykładniki stanu odżywienia, a także stężenie IL-6 w surowicy. Ustalono, że grubość fałdu skórno-tłuszczowego nad mięśniem trójgłowym ramienia i stężenie IL-6 są powiązane z ryzykiem występowania powikłań sercowo-naczyniowych w okresie obserwacji (powikłania kardiologiczne rejestrowano w okresie 7 miesięcy follow-up).

Siódma praca (7/7) składająca się na dysertację habilitacyjną (Ostrowska J, Szostak-Węgierek D, Jeznach-Steinhagen A. *Nutritional status in patients aged over 65 years and its influence on the quantity and type of complications occurring 3, 6 and 12 months after hospitalisation: a clinical prospective study. J Hum Nutr Diet.* 2019 Feb;32(1):119-127. doi: 10.1111/jhn.12590. Epub 2018 Jul 29. PMID: 30058091.) została poświęcona ocenie znaczenia stanu odżywienia ocenionego za pomocą testu MNA-SF, badań laboratoryjnych oraz kryteriów ESPEN 2015, jako czynników predykcyjnych czasu trwania hospitalizacji oraz występowania powikłań u chorych powyżej 65 roku życia (n=76), hospitalizowanych w oddziale geriatrycznym z rozpoznaniem chorób sercowo-naczyniowych (artykuł niestety nie zawiera szczegółowych danych na temat klinicznych kryteriów włączenia). W okresie follow-up zebrano dane dotyczące ponownych hospitalizacji, stosowania antybiotykoterapii oraz występowania infekcji i chorób. Stwierdzono, że niedożywienie stwierdzone na podstawie wyników badań lab. oraz kryteriów ESPEN, pozwalało przewidywać wydłużony czas trwania hospitalizacji u badanych chorych oraz większą częstość występowania powikłań.

Reasumując, zawartość merytoryczną cyklu publikacji składających się na dysertację habilitacyjną oceniam wysoko. Walorem osiągnięcia naukowego jest wskazanie klinicznych zastosowań wskaźników stanu odżywienia dla przewidywania występowania powikłań i rokowania u chorych ze zróżnicowanymi problemami klinicznymi. Znaczenia uzyskanych wyników upatruję w dowartościowaniu oceny stanu odżywienia chorych przewlekłe w realiach klinicznych/szpitalnych. Niestety kwestie te traktowane są zbyt często marginalnie w rutynowej praktyce lekarskiej. Zachęcam habilitantkę do realizacji webinarów szkoleniowych z tego zakresu, adresowanych do lekarzy praktyków, za pośrednictwem powszechnie wykorzystywanych platform edukacyjnych (TERMEDIA etc.), w których toku warto byłoby szkolić lekarzy praktyków

i pozostałych profesjonalistów medycznych w zakresie metodyki oceny stanu odżywienia oraz roli wskaźników stanu odżywienia jako predyktorów klinicznego przebiegu chorób.

Uważam, że wysoka jakość osiągnięcia naukowego, potwierdzona tym, że w jego skład wchodziły artykuły opublikowane w uznanych czasopismach, a zatem prace, które zostały poddane ścisłej kwalifikacji i restrykcyjnemu procesowi recenzowania, pozwala, aby recenzent mógł poprzeć Jej starania o uzyskanie naukowej samodzielności, co niniejszym czynię.

**CHARAKTERYSTYKA I OCENA ISTOTNEJ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ, O
KTÓREJ MOWA W ART. 219, PAR. 1, PKT 3 USTAWY PRAWO O
SZKOLNICTWIE WYŻSZYM I NAUCE Z DNIA 20 LIPCA 2018 R.,
A TAKŻE POZABADAWCZE OBSZARY AKTYWNOŚCI, Z UWZGLĘDNIENIEM
DYDAKTYKI**

Dokonania naukowe habilitantki niewchodzące w zakres "osiągnięcia naukowego" lokują się w kilku szczegółowych obszarach żywienia klinicznego/dietetyki klinicznej. Daje się tu przede wszystkim wyłonić dominujący nurt publikacyjny dotyczący żywieniowych aspektów cukrzycy, w którego ramach habilitantka podejmowała m.in. zagadnienia roli żywienia w etiopatogenezie i leczeniu tej choroby. Następnie zaznacza się nurt dotyczący roli żywienia w niealkoholowej tłuszczeniowej chorobie wątroby. W dorobku kandydatki mieszczą się także pojedyncze opracowania nie związane lub luźno związane z głównym nurtem badań habilitantki, dotyczące m.in. czynników predykcyjnych przebiegu zakażeń dróg oddechowych, kwestii zanieczyszczenia środowiska naturalnego, roli żywienia w niepłodności, roli żywienia w chorobie Hashimoto, znaczenia suplementacji w żywieniu człowieka i in.

Pragnę jeszcze raz podkreślić, że zgodnie z przygotowaniem zawodowym w zakresie diabetologii, habilitantka podjęła się szeroko zakrojonej popularyzacji zagadnień żywienia w cukrzycy, publikując szereg wartościowych artykułów przeglądowych, a także rozdziałów w pracach zbiorowych, adresowanych do zróżnicowanych grup odbiorców. Ten aspekt aktywności publikacyjnej habilitantki postrzegam jako ważny i wartościowy, ze względu na rosnącą rangę żywienia w medycznym postępowaniu z niezakaźnymi chorobami przewlekłymi, w tym z cukrzycą i jej powikłaniami, której świadomość nie zawsze jest satysfakcjonująca wśród profesjonalistów medycznych i chorych. Wyrażam przekonanie, że publikowanie wartościowych prac przeglądowych w języku polskim, a także rozdziałów w książkach przez wybitnych specjalistów z zakresu medycyny, służy skutecznej dysseminacji dokonań wygenerowanych w paradygmacie EBM. Czasopisma posiadające współczynnik wpływu nie zawsze są w stanie taką rolę spełniać ze względu na barierę językową i niejednokrotnie hermetyczny język i terminologię, trudno przystępne dla medyka - praktyka.

Dokonałam teraz czynności o charakterze sprawozdawczym i wyszczególnię dokonania habilitantki zgodnie z analizą bibliometryczną, przygotowaną przez bibliotekę główną WUM.

Artykuły składające się na osiągnięcie naukowe, jak już wyżej wspomniano, posiadają łączną punktację 8,756 (MNiSW – 174 pkt).

Cały dorobek publikacyjny habilitantki opiewa natomiast na 22,642 IF (702 punkty MNiSW) i obejmuje: naukową redakcję jednej monografii naukowej wieloautorskiej, autorstwo lub współautorstwo 19 rozdziałów w monografiach naukowych, w tym 1 rozdziału w podręczniku międzynarodowym, 2 publikacje w suplementach, a także 21 artykułów oryginalnych w czasopismach (w tym 12 w czasopismach z bazy JCR) oraz 32 artykuły przeglądowe (w tym 2 artykuły w czasopismach z bazy JCR).

Wartość bibliometryczna dorobku niewchodzącego w skład dysertacji habilitacyjnej wynosi 13,886 IF oraz 528 pkt. MNiSW.

Indeks Hirscha wg bazy Web of Science wynosi bez autocytowań 3, a wg bazy Scopus bez autocytowań 4. Liczba cytowań wg wskazanych baz danych wynosi odpowiednio (bez autocytowań) 20 i 46.

Habilitantka aktywnie uczestniczyła w wielu krajowych konferencjach, sympozjach czy zjazdach naukowych i szkoleniowych, gdzie zaprezentowała 29 doniesień w formie referatów, wykładów lub plakatów, będąc ich autorem lub współautorem (nie wykazano udziału w konferencjach czy zjazdach zagranicznych).

Nadto udzielała się aktywnie w komitetach organizacyjnych lub naukowych 14 konferencji krajowych, w tym w jednym przypadku pełniła funkcję przewodniczącej komitetu organizacyjnego.

Pełniła także wielokrotnie funkcję wykładowcy w toku szkoleń specjalizacyjnych dla lekarzy.

Odbyła jeden staż zagraniczny w Maladze w Hiszpanii w zakresie chorób wewnętrznych (rok 2000), a także naukowy staż krajowy w Wojskowym Instytucie Medycznym w Warszawie w roku 2016.

Habilitantka uczestniczyła w realizacji międzynarodowego grantu finansowanego przez NCBiR („Zachowania konsumentów wobec innowacyjnych wyrobów czekoladowych”, Polska, Łotwa, Litwa) w latach 2009-2011, a także realizowała grant młodego badacza w WUM w roku 2007, dotyczący stanu odżywienia i funkcji układu immunologicznego u chorych przewlekle hemodializowanych. Nadto pełniła funkcję opiekuna grantu pt. „Występowanie niedożywienia wśród hospitalizowanych pacjentów oraz jego wpływ na wyniki leczenia szpitalnego. Analiza porównawcza wyników badania „NutritionDay” na tle innych krajów biorących udział w badaniu” (nie podano źródła finansowania grantu, a jedynie symbol). Obecnie współrealizuje grant we współpracy WUM z Instytutem Pomnikiem Centrum Onkologii dotyczący żywienia w onkologii klinicznej.

W nurcie osiągnięć dydaktycznych habilitantka raportuje prowadzenie dydaktyki w zakresie dietetyki klinicznej/żywienia klinicznego/żywienia człowieka i pokrewnych zagadnień. Wypromowała 41 prac licencjackich i 39 prac magisterskich na kierunkach studiów dietetyka, pielęgniarstwo, położnictwo, fizjoterapia, zdrowie publiczne, była także recenzentem 31 prac dyplomowych licencjackich lub magisterskich. Była promotorem pomocniczym w jednym przewodzie doktorskim.

Otrzymała nagrody za działalność dydaktyczną („Kryształowy Lancet” – Nauczyciel Roku Wydziału Nauk o Zdrowiu WUM 2014) i naukową (nagroda JM Rektora WUM III stopnia 2010; a także III nagroda w konkursie na najlepszą pracę nt. żywienia w nefrologii w konkursie ZG PTN oraz firmę Fresenius-Kabi).

Zwraca uwagę rozbudowana i wielozakresowa działalność habilitantki w zakresie popularyzacji nauki, adresowana zarówno do profesjonalistów medycznych, jak i do odbiorców niebędących medykami, w tym do grup pacjenckich. Wielokrotnie występowała w programach telewizyjnych, podejmując tematy wpisujące się w aktualne wyzwania zdrowia publicznego.

W okresie 12 lat po uzyskaniu stopnia doktora, po wyłączeniu dorobku wykazanego jako 'osiągnięcie naukowe" w rozumieniu przedmiotowej Ustawy ... powołanej na wstępie niniejszej recenzji, dorobek publikacyjny habilitantki wchodzący w skład „istotnej aktywności naukowej" uznać należy za w pełni wystarczający do sformułowania oceny pozytywnej, pozwalający na aprobatę starań o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Partycypacja w międzynarodowych projektach badawczych (projekt NCBiR) oraz mających charakter wielośrodkowy (grant Nutricia) wystarcza w mojej ocenie, aby uznać za spełniony wymóg sformułowany w Ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 roku, rozdział 3, art. 219 mówiący o wykazaniu się przez habilitanta istotną aktywnością naukową „realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej [....]".

KONKLUZJA

Stwierdzam, że przedstawiony do oceny dorobek habilitantki nosi znamiona pozwalające uznać, że habilitantka stworzyła wartościowe osiągnięcie naukowe, wnoszące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zdrowiu, a także wykazała się istotną aktywnością naukową. Dorobek publikacyjny kandydatki ma znaczenie poznawcze i aplikacyjne, a także popularyzatorskie. Uważam kandydatkę do stopnia dr hab. za dojrzałą badaczkę, zdolną do samodzielnego projektowania i prowadzenia badań.

Wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego wskazane w Ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 roku, rozdział 3, art. 219 uznaję za spełnione i wnoszę do Rady Dyscypliny Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie habilitantki do dalszych etapów procedury habilitacyjnej oraz o nadanie dr n. med. Annie Jeznach-Steinhagen stopnia doktora habilitowanego.

16.05.2021r.

Dr hab. Michał Skrzypek